

4 И рече зміата на жената: не ще воистини
да умрете:

5 Но знае Богъ, че въ който денъ щадете щ
него, ще се отворатъ очите ви, и ще виждете
както когове, да познавате доброто и злото.

6 И видѣ жената, че дървето (кѣ) добро за
таденѣ, и че бѣше прѣятно въ очите, и вожде-
лѣнно дървето че дава знанїе: и (за това) зема
изъ плодътъ мѣ, та щаде: и даде на мѫжатъ си за-
едниш со секси, та и онъ щаде.

7 И отворихасе очите на двамата, и позна-
ха че сѣха голи: и за това сошиха листѣ смо-
ковни, и направиха за секси препасванѣта.

8 И чѣха гласътъ на Господа Бога, като хо-
деше въ райатъ камъ пладникъ: и скрихасе А-
дамъ и жената мѣ щ лице на Господа Бога, ме-
ждѣ дърветата райскїи.

9 И пъвѣкна Господъ Богъ Адама, и рече: гдѣси?

10 А онъ рече: гласътъ Ти чѣхъ въ райатъ,
и уплашихсес, защото самъ голъ: и скрихсес.

11 И рече (мѣ Богъ): кой ти щави че си
голъ? Може ли да си талъ щ дървето, щ което
ти бѣхъ заповѣдалъ Азъ да не щадешъ?

12 И рече Адамъ: жената којто ми си далъ
(да е) заедниш съ мене, она ми даде щ дърве-
то и щадохъ.

13 И рече Господъ Богъ на жената: шо (е)
тсва (щото) си направила? И жената рече: зміа-
та ме измами, и щадохъ.

14 И рече Господъ Богъ на зміата: понеже
си направила тъзи тока, проклата да си между
сичките животни земни: по чревото ти ще се